

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΙΔΕΙΑΣ 14-15 ΜΑΡΤΗ ΚΑΛΕΝΑΣ ΜΑΘΗΤΗΣ, ΚΑΛΕΝΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΔΕΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ

Η **Γ΄ ΕΛΜΕ Αθήνας** και η **ΕΝΩΣΗ Γονέων της 5ης Δημοτικής Κοινότητας Αθήνας** ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ το **1ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΙΔΕΙΑΣ στις 14-15 Μάρτη**, στην αίθουσα τελετών του 18ου Γυμνασίου και Λυκείου Αθήνας (Λεωφ. Ιωνίας 284-286, δίπλα στο σταθμό Αγ. Ελευθέριου)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ, ΜΑΘΗΤΕΣ, ΓΟΝΕΙΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ, σας προσκαλούμε να συμμετέχετε στο φεστιβάλ

Η δημόσια ΠΑΙΔΕΙΑ είναι ΔΙΚΑΙΩΜΑ που ΒΑΛΛΕΤΑΙ και αυτό μας αφορά ΟΛΟΥΣ

Στηρίζουν και Συμμετέχουν:

Α’ ΕΛΜΕ Αθήνας

Ενώσεις Γονέων και Κηδεμόνων

- Γαλατσίου
- Ν.Φιλαδελφείας – Χαλκηδόνας ,
- 6ης Δημοτ. Κοινότητας Αθήνας

Και Κινήσεις Κατοίκων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Παρασκευή, 14-3-14

18:00 -Εκδήλωση-συζήτηση με ομιλητές:

- Παύλο Χαραμή, πρόεδρος ΔΣ του ΚΕΜΕΤΕ (ΟΛΜΕ)
- Γρηγόρη Καλομοίρη, μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ

και με κύριους άξονες:
ΝΕΟ ΓΕΝΙΚΟ και ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ (εξετάσεις, μαθητική διαρροή, μαθητεία – κατάρτιση)
ΥΠΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ – ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ – ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ – ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ – ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ- ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Θα ακολουθήσουν σύντομες παρεμβάσεις από εκπροσώπους φορέων της εκπαιδευτικής κοινότητας εκπροσώπους συντονιστικής επιτροπής εκπαιδευτικών σε διαθεσιμότητα, εκπροσώπους γονέων, μαθητών και άλλων φορέων. Η συζήτηση θα ολοκληρωθεί με ερωτήσεις και τοποθετήσεις όσων από τους παρευρισκόμενους το επιθυμούν.

21:00 – Η θεατρική ομάδα της Πολιτιστικής Λέσχης της ΟΛΜΕ παρουσιάζει το σύγχρονο έργο του γνωστού Ισπανού δραματουργού Χουάν Μαγιόρκα, **Himmelweg (Ο δρόμος για τον ουρανό)**.

Πρόκειται για ένα σύγχρονο έργο που με όχημα το Ολοκαύτωμα μιλάει για κάθε μορφή φασισμού, κατάχρησης εξουσίας, καμουφλαρισμένης γενοκτονίας, χειραγώγησης και φαλκίδευσης της πραγματικότητας. Με αφορμή ένα ιστορικό γεγονός του 1944 ο Ισπανός συγγραφέας γράφει ένα έργο για την σημερινή πραγματικότητα και για τον σύγχρονο πολίτη που αρνείται να «σπρώξει την πόρτα» και να δει με τα μάτια του τη φρίκη. Τον πολίτη που αρκείται σε αυτά που του δείχνουν και σε όσα καθησυχάζουν την συνείδησή του.

Σάββατο, 15-3-14

18:00 -Θεατρική Παράσταση
«Μικρές σκηνές καθημερινής βίας ΙΙ: Μπορεί να μη γίνει και τίποτα…»
από την Ακτιβιστική Ομάδα Θεάτρου του Καταπιεσμένου
Βία, αναδυόμενος φασισμός, ομοφοβία, ρατσισμός, κλιμακούμενες εντάσεις στην καθημερινότητα μιας γειτονιάς μιας σύγχρονης ελληνικής πόλης αποτελούν το πλαίσιο στο οποίο εκτυλίσσεται η παράσταση. Φόβος ως συνέπεια όλων των παραπάνω και απόπειρες αντίδρασης σε αυτόν συνθέτουν τη δράση. «Τι κάνουμε;» είναι το ερώτημα που τίθεται στους θεατές, οι οποίοι καλούνται να αλλάξουν τη ροή της παράστασης και να δοκιμάσουν στην πράξη τις προτάσεις τους.

21:00- Μουσικά ΜΑΘΗΤΙΚΑ συγκροτήματα

- ΗΧΩ ΑΠΟ ΣΚΙΑΘΟΥ
- ACOUSTIK4
- SUBTLE APPROACH

ΠΑΝΤΙΔΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Αθήνα, 03/2014

Η φωνή δυναμώνει, προσπαθεί να φτάσει μέσα στο σχολειό, στην αίθουσα, στο εργαστήριο, στους **μαθητές**, στους **γονείς** τους, σε σένα **Συνάδελφε**.

15 μέρες μένουν ως τις 22 του Μάρτη (ημέρα που λήγει η διαθεσιμότητα των εκπαιδευτικών της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης). Οι εκπαιδευτικοί σε διαθεσιμότητα αγωνιζόμαστε 7,5 μήνες, για να μην περάσει στην ιστορία, «**η 22 του Μάρτη**», ως ημέρα απολύσεων μονίμων δημοσίων υπαλλήλων.

Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμά μας στην εργασία. **Διεκδικούμε**, όλα όσα δημιουργήσαμε, όλα όσα παράξαμε, όλα όσα μας ανήκουν. **Αγωνιζόμαστε** για μια περήφανη, δημιουργική και αξιοπρεπή ζωή, για το δικαίωμα των μαθητών στη μόρφωση, στην επιλογή, για τη ζωή της αλληλεγγύης, της προόδου, της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σ΄ αυτό τον αγώνα που δεν είναι μια στενή συνδικαλιστική διεκδίκηση αλλά ο δρόμος για το μέλλον, **σας χρειαζόμαστε όλους**.

Ενώστε τη φωνή σας με τη δική μας, μείνετε δίπλα μας.

Μαζί μπορούμε να διεκδικήσουμε την ελπίδα για το αύριο, να βάλουμε τις βάσεις για μια εκπαίδευση που θα απευθύνεται σε όλους τους μαθητές, που θα δημιουργεί ίσες αφετηρίες και ευκαιρίες μάθησης για όλα τα παιδιά.

Κάντε πράξη την αλληλεγγύη, στηρίξτε τον αγώνα μας, για να μην μείνει

Κανένας μαθητής έξω από το σχολείο

Για να μην οδηγηθεί κανένας εκπαιδευτικός, κανένας εργαζόμενος στην ανεργία.

ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ.

Αγαπημένοι μας μαθητές,

Είναι λίγα χρόνια τώρα που ζούμε μέσα στα σχολεία, όπως και απ’ έξω, μια δύσκολη πραγματικότητα. Εσείς, στην δύσκολη εποχή της εφηβείας σας, και σαν να μην έφτανε το

βάρος των σπουδών σας και της προετοιμασίας σας να «βγείτε» σε έναν κόσμο όλο και πιο ανταγωνιστικό, φορτώνεστε τώρα και ένα επιπλέον βάρος, το βάρος του να είστε η γενιά του μνημονίου, το βάρος του να είστε η γενιά από την οποία όλοι περιμένουν να «σώσει τον κόσμο».

Για μας που ζούμε μαζί σας καθημερινά και καταλαβαίνουμε τα προβλήματα και τις αγωνίες σας, το επιπρόσθετο αυτό βάρος γίνεται δική μας ευθύνη. Έχουμε την ευθύνη να σας εφοδιάσουμε, όχι μόνο με τις γνώσεις και τις δεξιότητες που είναι η «δουλειά» μας, αλλά και με τη δύναμη και την αισιοδοξία που θα χρειαστείτε για να αντεπεξέλθετε στην μοναδική ιστορική πρόκληση που έτυχε στη γενιά σας να αντιμετωπίσει.

Παράλληλα έχουμε να παλέψουμε με μια σειρά από προβλήματα που μας βρήκαν κι εμάς απροετοίμαστους και απειλούν να μας τσακίσουν: εργασιακή ανασφάλεια, δραματική μείωση των εισοδημάτων μας, κοινωνική απαξίωση, επιδείνωση των εργασιακών μας συνθηκών, είναι μερικά από αυτά.

Το σχολείο που ξέραμε, ένα σχολείο με πολλά προβλήματα και αδυναμίες, εξετασιοκεντρικό, βαθμοθηρικό, κλπ, όχι μόνο δεν βελτιώνεται όπως επαίρονται οι εμπνευστές της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης αλλά μετατρέπεται σήμερα σε ένα σχολείο που οξύνει τις κοινωνικές ανισότητες, θεσμοθετεί την αδικία, αντιμετωπίζει εκπαιδευτικούς, γονείς και παιδιά σαν αριθμούς, καταργεί κάθε έννοια παιδαγωγικής ελευθερίας, καλλιεργεί τον κοινωνικό κανιβαλισμό.

Γύρω μας ο κόσμος αλλάζει και όσα ονειρευτήκαμε όταν ήταν η δική μας σειρά για να «αλλάξουμε τον κόσμο» καταρρέουν: παιδεία, υγεία, κοινωνικό κράτος βρίσκονται υπό πτώχευση, αξίες και ιδανικά βρίσκονται υπό πτώχευση, ενώ η καταστολή, ο αυταρχισμός και η έλλειψη δικαιοσύνης κυριαρχούν στη δημόσια ζωή. Δεν αποτύχαμε μόνο, διαψευστήκαμε με τον πιο θλιβερό τρόπο, αφήσαμε την τύχη της χώρας στα χέρια ανάξιων ανθρώπων με αντάλλαγμα την ησυχία μας και την ατομική μας ευημερία και αυτό το πληρώνουμε τώρα, μεταξύ άλλων και με την απαξίωση που βλέπουμε στα δικά σας μάτια. Αυτή είναι μια από τις χειρότερες επιπτώσεις της κρίσης που βιώνουμε.

Όμως παρόλα αυτά ξέρουμε καλά πως έχουμε ευθύνη και καθήκον απέναντι σε σας αλλά και απέναντι στον εαυτό μας να μην παραιτηθούμε, αλλά να αγωνιστούμε. Να αγωνιστούμε όχι μόνο για να σώσουμε ό,τι μπορεί να σωθεί, αλλά και για να δημιουργήσουμε μέσα από το ζόφο εστίες αντίστασης, εστίες αλληλεγγύης και ελπίδας.

Στα πλαίσια του αγώνα για το δημόσιο σχολείο που θέλουμε, σας καλούμε να συζητήσουμε (για το νέο λύκειο, για τη μαθητεία, την τεχνική εκπαίδευση), να συνεργαστούμε, να συναντηθούμε, **να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να διώξουμε το φόβο, την ανασφάλεια, την ηττοπάθεια**.

Μάρτιος 2014